

РЕШЕНИЕ

№ 279

гр. София, 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 11.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **3310** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Развива се след решение № 3437/03.04.2023 г. по адм. дело № 7736/2022г. по описа на ВАС, Пето отделение, с което е обезсилено решение № 2251/05.04.2022 г., постановено по адм. дело № 7849/2021 г. по описа на АССГ, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, като са дадени задължителни указания относно конституирането на страните.

Производството е образувано по подадена жалба на Л. А. К. и Н. Г. С., действаща към момента на подаване на жалбата със съгласието на Л. А. К., против решение № ППН-01-1617/2019г. от 05.07.2021г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), с което е оставена без уважение жалба с рег. № ППН-01-1617 от 09.10.2019г.

Твърди се в жалбата, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, тъй като е постановен в противоречие с материалноправните разпоредби, при допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че решението е издадено при липса на компетентност, тъй като заседанието на комисията, провело се на 23.06.2021г., е без участието на нейния председател. Сочи се, че са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в това, че КЗЛД не се е произнесла относно законосъобразността на обработване личните данни на жалбоподателите от страна на търговските дружества „Сайлест“ ЕООД и „Минерали индустриали България“ ООД, както и не е обсъдила дали е налице

законосъобразното им обработване от страна на адв. Д. по конкретните съдебни дела, като не е взето предвид, че представените по търг. дело № 201/2018г. удостоверения за семейно положение не са били приети от решаващия съд. В решението си ответникът не е съобразил, че личните данни на непълнолетната Н. С. са били използвани, без да е отчетено, че същата не е страна по съдебните спорове, като по този начин се надхвърлят целите, за които могат същите да бъдат обработвани. Твърди се, че решението е постановено при несъответствие с целта на закона. По изложените в жалбата съображения се прави искане оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателите - редовно призовани, не се явяват и не се представляват.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни, не се представлява. С депозирано писмено становище, чрез упълномощен представител, оспорва жалбата, като поддържа, че е неоснователна. Претендира присъждане на разноски по делото.

Заинтересованите страни - " Сайлест" ЕООД, " Минерали Индустриали България" ЕООД и С. Д. Д., оспорват жалбата като неоснователна, като правят искане за отхвърлянето ѝ.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Не се спори по делото, а и се установява от представените писмени доказателства, че КЗЛД е сезирана с жалба с рег. № ППН-01-1617 от 09.10.2019г. от Л. А. К. с изложени твърдения за неправомерно разпространяване на личните ѝ данни, както и на тези на непълнолетната ѝ дъщеря, от страна на " Минерали Индустриали България" ООД, " Сайлест" ЕООД и адв. С. Д. във връзка с представено пред съда удостоверение за семейно положение № АО 9400-2518/30.05.2014 г. за семейното ѝ положение, съпруг и деца, издадено от Столична община, район "Средец", в което същите се съдържат. Към жалбата са приложени въззивна жалба от адв. Д. срещу решение № 76/13.06.2019г., като пълномощник на „Сайлест“ ЕООД, ведно с приложенията към нея и съобщението на Окръжен съд – Пазарджик от 12.09.2019г., в това число удостоверение изх. № АО9400-2518/30.05.2014г. за семейно положение, съпруга и деца на Л. К..

В жалбата е посочено, че на 07.10.2019 г. Л. К. е получила съобщение от Окръжен съд - Пазарджик по т.д. № 201/2018 г., с което ѝ е връчена въззивна жалба от адв. С. Д. от АК - Стара Загора, в качеството му на пълномощник на " Сайлест" ЕООД, към която е приложено удостоверение с № АО9400-2518/30.05.2014г. за семейното ѝ положение, съпруга и деца, в което се съдържат лични данни в обем - три имена, единен граждански номер, семейно положение и родствени връзки с друго лице - непълнолетната ѝ дъщеря, които представляват " лични данни" по см. на чл. 4, § 1, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като с тях може да бъде идентифицирана. Посочено е, че по т.д. № 201/2018 г. участва като трето лице - помагач на ответника и не е давала съгласие за обработка на личните ѝ данни за нуждите на делото. Ищецът и/или неговият процесуален представител не са искали от съда издаване на съдебно удостоверение или друго разрешение да се снабдят с удостоверението, в което се съдържат както нейните лични данни, така и личните данни на непълнолетната ѝ дъщеря Н. С., а съдържащите се в него данни са обработени без съгласието ѝ. Твърди, че на горепосочената дата е уведомена, че копие от същото удостоверение е

представено и по две граждански дела - гр.д. № 61145/2018 г. и гр.д. № 61140/2018 г. по описа на Софийския районен съд. Според жалбоподателя неразрешеният достъп до личните й данни и тяхното многократно разпространение от страна на адв. Д., "Сайлест" ЕООД и "Минерали Индустриали България" ООД нарушават правата й по ЗЗЛД, нарушават личното й пространство и живот, както и правата на непълнолетното й дете, тъй като са разпространени и личните данни на дъщеря й - име, ЕГН и родствени връзки.

Пасивно легитимираните страни са уведомени за образуваното производство пред КЗЛД с връчени уведомления, както следва: на С. Д. - на 07.05.2020 г., на "Сайлест" ЕООД - на 19.05.2020 г., и на "Минерали индустриали България" ООД - на 02.06.2020 г. Указано е, че на основание чл. 36, ал. 2 АПК следва в 14-дневен срок да представят информация и доказателства на кого и по какъв ред е издадено процесното удостоверение за семейно положение, съпруг и деца, да уточнят какво е отношението му във връзка с водените търговски дела, както и възможността да изразят писменото си становище по изнесените в жалбата твърдения.

Постъпили са в определения срок становища от „Сайлест“ ЕООД с вх.№ ППН-01-1617#7(19)/04.06.2020 г., от „Минерали Индустриали България“ ООД с вх.№ ППН-01-1617#8(19)/17.06.2020г. и от адв. С. Д. с вх.№ ППН-01-1617#9(19)/01.07.2020 г., с приложени доказателства и при идентични доводи за неоснователност на жалбата. Излагат, че процесното удостоверение е използвано и в други съдебни производства срещу Л. К. и Г. С., за да бъде защитен интересът на дружествата. Счита се, че не са накърнени правата и интересите на жалбоподателките, доколкото не са представени доказателства в подкрепа на твърдението за разпространение в публичното пространство на информацията от удостоверението, както и че те не са претърпели вреди. Сочи се, че съгласно Конституцията на Република България и Закона за адвокатурата адвокатите имат право на самостоятелна преценка какви доказателства, респ., какви лични данни на страните в производствата да използват, за да постигнат адекватна защита на правата и законните интереси на доверените си лица.

С писмо изх. № ППН-01-1617/2019#11/07.12.2020 г. КЗЛД предоставила на жалбоподателя Л. К. копия от постъпилите становища, ведно с приложените доказателства, като в становище с вх.№ ППН-01-1617#12(19)/21.12.2020 г. същата е посочила, че лицата, срещу които е насочена жалбата, се опитват да внушат незаконосъобразни действия от нейна страна и от страна на Г. С.. Заявила, че удостоверението е използвано по съдебни дела, по които няма издадено съдебно удостоверение в тази връзка, липсва нейното изрично съгласие, което е в нарушение на правата й по ЗЗЛД.

С решение от проведено на 14.04.2021 г. заседание на КЗЛД, обективизирано в протокол № 14/2021 г., е прието становището на Дирекция „Правни производства и надзор“, като жалбата е обявена за допустима и е насрочена за разглеждане по същество в открито заседание. Като страни в производството по същата са конституирани като жалбоподатели Л. А. К. и Н. Г. С., представлявана от майка й Л. А. К., и ответни страни - "Сайлест" ЕООД, "Минерали индустриали България" ООД и адв. С. Д. Д..

На 23.06.2021 г. е проведено заседание на КЗЛД, на което жалба с рег. № ППН-01-1617 от 09.10.2019 г. е разгледана по същество, като е предложен проект на решение и е определен срок за изготвянето му до 23.07.2021 г. В заседанието е взел участие адв. Д. в лично качество и като пълномощник на двете ответни дружества -

„Минерали Индустриали България“ ООД и „Сайлест“ ЕООД.

Последвало е постановяване на оспорваното в настоящото производство Решение № ППН-01-1617/2019 г. от 05.07.2021 г., с което КЗЛД е оставила без уважение жалба с рег. № ППН-01-1617 от 09.10.2021 г. като неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, КЗЛД е приела, че предоставянето на удостоверението на съда е законосъобразно по аргумент от чл. 6, § 1, б. „е“ от Общия регламент за защита на данните (ОРЗД), предвиждащ, че обработването е необходимо за целите на легитимния интерес на администраторите на лични данни – право на защита и съдебен процес. Отделно от това, посочено е, че чл. 2, ал. 2 от Закона за адвокатурата предвижда, че при упражняване на адвокатската професия адвокатът се ръководи от законните интереси на клиента, който е длъжен да защитава по най-добрия начин със законни средства. В мотивите са цитирани и разпоредби от Хартата на основните права на Европейския съюз, които прокламират правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив процес. В допълнение КЗЛД се мотивира и с чл.134, ал.1 от Конституцията на Република България относно това, че адвокатурата подпомага гражданите и юридическите лица при защитата на техните права и законни интереси и в изпълнение на това си задължение адвокатите да могат да обработват лични данни на физически лица, които са свързани с възложените им случаи, поради което и в съответствие с чл.6, ал.1, б. „д“ от Регламент 2016/679 действията на адв. Д. при обработката на личните данни е законосъобразно.

При тези съображения жалбата е обявена за неоснователна, като решението на КЗЛД е прието единодушно.

Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 06.07.2021г., а жалбата е подадена на 20.07.2021 г. / л.144 от адм. д. № 7849/2021г. по описа на АССГ/.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 38, ал. 8 ЗЗЛД, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежни страни - адресати на оспорваното решение, и при наличие на правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Според чл. 146 вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – Комисията за защита на личните данни, предвид правомощията ѝ по чл.10 и чл.10а ЗЗЛД, съответно от чл.57 и чл.58 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. чл.38 ЗЗЛД, да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон.

Съгласно чл. 51, § 1 Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните/ всяка държава членка осигурява един или повече независими публични органи, които са отговорни за наблюдението на прилагането на настоящия регламент, за да се защитят основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и да се улесни свободното движение на личните данни в рамките на Съюза /"надзорен

орган"/.

В Общия регламент относно защитата на данните - чл. 52, чл. 53 и чл. 54, е предоставена свобода на преценка на националния законодател при уреждането със закон на общите условия за избор или назначаване на надзорните органи, изискванията за независимост и правилата за създаването на органите. Продължителността на мандата на надзорните органи, съгласно чл. 54, параграф 1, б. "г" от Регламент (ЕС) 2016/679, е предмет на регламентация от всяка държава членка със закон. Разпоредбата на чл. 7, ал. 2 ЗЗЛД, съгласно която председателят и членовете на комисията изпълняват функциите си и след изтичането на мандата им до избора на новите председател и членове, изцяло отговаря на изискването за наличие на конкретна национална правна уредба, която да регламентира въпроса с продължителността на мандата на КЗЛД. При това положение съдът приема, че оспореното решение е издадено компетентен по време орган.

Актът е приет при минимално изискуемия по закон кворум и с необходимото мнозинство - чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове. Решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, като се подписват от всички членове, участвали в гласуването. Спазена е установената от закона форма - актът е в писмена форма, формално са посочени фактически и правни основания за издаването му.

Производството е образувано в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД във вр. с чл.26 и сл. от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), приет на основание чл. 9, ал. 2 ЗЗЛД и обн. ДВ, бр.60/2019 г. За образуването производство са уведомени подателят на жалбата, "Сайлест" ЕООД, " Минерали Индустриали България" ООД и С. Д.. На 14.04.2021 г. е проведено закрито заседание по реда на чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА, на което жалбата е приета за редовна и допустима. Насрочено е открито заседание, за което страните са уведомени, като им е указана и възможността за достъп до материалите по преписката. При разглеждане на спора КЗЛД е изяснила релевантните за случая факти и обстоятелства и е събрала относимите доказателства.

При постановяване на оспорения акт органът, обаче, е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са ограничили правото на защита на оспорващите и са препятствали възможността им адекватно да я организира. Съгласно трайно установената практика на Върховния административен съд съществено е това нарушение, наличието на което може да повлияе върху съдържанието на акта, т.е., ако това нарушение не е допуснато, органът би стигнал до постановяване на акт с различно съдържание.

Съгласно дадените с т. 2 от ТР № 4/22.04.2004г. по т.д. № 4/2002г. на ОСС на Върховния административен съд задължителни разяснения необходимостта и задължителността на излагането на мотиви при издаване на акт от административния орган са решени с разпоредбата на чл. 15, ал. 1 и ал. 2, т. 3 ЗАП / отм./. По този начин се дава възможност на адресата на акта и заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали административния орган, да приложи една или друга правна норма. Мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. Изключение от този принцип е предвидено единствено в случаите, посочени в чл. 15, ал. 3 от ЗАП / отм./, когато с акта се удовлетворяват изцяло направените искания и не се засягат права или законни интереси на други граждани и организации, както и когато въпросът е свързан със

защита на класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна. В тези случаи се посочва само правното основание за издаването на акта. По изложените причини липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК един от задължителните реквизити на административния акт е посочването на фактическите и правни основания за издаването му. Разпоредбата е императивна и неизлагането на мотиви има за последица неговата отмяна. Липсата им представлява съществено нарушение на изискванията за форма. Мотивирането на акта е задължение на административния орган и следва да се съдържа в него или в преписката по издаването му. В случая това задължение не е изпълнено. В оспореното решение не са обсъдени и липсват мотиви по наведените в жалбата оплаквания, насочени към неправомерно обработване на личните данни на непълнолетното лице от страна на посочените в същата търговски дружества – „Сайлест“ ЕООД и „Минерали индустриали България“ ООД, макар и да са били конституирани като отделни страни в административното производство. Административният орган не е отчел обстоятелството, че жалбата пред КЗЛД е насочена както към адв. Д. в това му качество, така и срещу юридическите лица поотделно. В постановеното решение не се съдържат мотиви, от които да е видно, че КЗЛД е обсъдила релеванните нарушения при обработването на личните данни по отношение на непълнолетното лице, липсва въобще подобно посочване в мотивната част на оспорения административен акт, както и излагане на съображения по повод спорните въпроси за неправомерното обработване на личните данни от страна на юридическите лица. В производството по оспорване на административния акт се проверява дали изложените в него факти и обстоятелства изпълняват изискванията на приложимата правна норма и съответстват ли на посоченото правно основание. Липсата на мотиви лишава съда от възможността да прецени неговата законосъобразност, в какъвто смисъл са изводите в обжалваното решение. Излагането на съображения от страна на жалбоподателя в съдебния процес не може да замести мотивите на административния орган. Посочването на фактическите и правни основания за издаването на акт от страна на органа са предпоставка, обуславяща възможността за упражняване на контрол върху същия, а и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. В ТР № 16/31.03.1975г. на ОСГК на ВС е прието, че е възможно мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Не съществува пречка мотивите да бъдат изложени и допълнително, след издаването на административния акт, стига да се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране на индивидуалните административни актове и отказите за издаване на такива. Прието е, че мотивите към акта могат да бъдат изложени и отделно от самия акт, което като не е осъществено така, че в достатъчна степен да са защитени правата на лицата, води до неспазване на законоустановената форма на атакувания административен акт. В разглеждания случай, обаче, не е налице и тази хипотеза. Ответникът не е изложил каквито и да било мотиви относно не/правомерното обработване на

лични данни от страна на „Сайлест“ ЕООД и „Минерали Индустриали България“ ООД, липсва обсъждане и на наведения довод за незаконосъобразно използване на личните данни на непълнолетно лице, което не е страна в съдебните спорове между горепосочените юридически лица, което възражение е наведено чрез подадената до Комисията жалба. Поради липса на обсъждане на посочените обстоятелства съдът е поставен в невъзможност да прецени правилно ли административният орган е приложил материалния закон.

По тези съображения оспореният административен акт следва да бъде отменен, като незаконосъобразен, поради допуснатите в хода на административното производство съществени нарушения на правилата за мотивиране на решението, които са препятствали жалбоподателите да организират защитата си, съответно, преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне.

Относно разноските в производството.

Независимо от изхода на спора, на жалбоподателите не следва да се присъждат разноски, тъй като такива не са претендирани своевременно.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Л. А. К. и Н. Г. С., действаща със съгласието на Л. А. К., Решение № ППН-01-1617/2019г. от 05.07.2021 г. на Комисията за защита на личните данни.

ВРЪЩА преписката на Комисията за защита на личните данни за произнасяне, съгласно мотивите на настоящото решение, в едномесечен срок от получаването ѝ.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: